

РЕШЕНИЕ

№ 24075

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 17.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **7859** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба подадена от „Бетърмент“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Й. Т. чрез адв.Б. Г. с адрес за кореспонденция [населено място], ул.“11 август“ № 3, ап.4 срещу Ревизионен акт №Р-22221023005270-091- 001/14.03.2024 г., издаден от Й. Н. И. - орган възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията,потвърден изцяло с решение № 837 / 20.06.2024г на Директора на Дирекция „ОДОП“ .

Посочва се в жалбата , че РА е незаконосъобразен, тъй като противоречи на материалния закон и неговата цел. Твърди, че са представени убедителни писмени доказателства, относно извършени разходи за придобиване и изготвяне на рекламни материали, както и използването на тези материали в осъществена рекламна кампания. Конкретизира по отношение на доставките то „МТСОФТ“ООД ,че изводите на ревизиращите са повърхностни и несъответстващи на естеството на спорните доставки. Счита ,че в приложение №1 към договора с това дружество било подробно описано какво точно ще извършва доставчика и как ще се отчита работата му. Посочва ,че „МТСОФТ“ООД е подизпълнител на „Бетърмент“ ЕООД по договора му с австрийското дружество EONETIX и дейността се ограничава до тестване на отделни мрежови конфигурации ,а не до подмяна на елементи на устройството. Относно разходите за рекламни материали- печатни изделия и ваучери , счита че са представени достатъчно доказателства за реално проведена рекламна кампания ,поради което изводите на органа по приходите , че извършените разходи не отговарят на целите на търговската реклама и същите не са незначителни и не попадат в кръга на параграф 1, т.9 от ДР на ЗДДС са неправилни и необосновани.

Позовава се на практиката на СЕС по дела С-66/92 и С-69/92 ,за да обоснове ,че ревизиращите не са изследвали в достатъчна степен всички обстоятелства около въпросната рекламна услуга ,при действието на §1 т.33 от ДР на ЗКПО. Моли да се отмени №Р-22221023005270-091-001/14.03.2024 г., издаден от Й. Н. И. - орган възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията и се присъдят разноски по водене на делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв. Г., която поддържа жалбата . С молба от 13.03.2025г / стр.171 от делото / същата е оттеглила направените в жалбата доказателствени искания, не се явява в последното по делото съдебно заседание и не изразява становище по същество на спора.

Ответникът – Директор на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. , оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, втори състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023005270-020-001 от 01.09.2023 г., изменена със Заповед № Р-22221023005270-020-002 от 04.12.2023 г., издадени от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията, на длъжност началник, сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №ЗД-01-654 от 05.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от м. 05.2023 г. до м. 07.2023 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023005270-092-001 от 22.02.2024 г, срещу който е подадено възражение в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, преценено като неоснователно и е издаден процесния ревизионен акт. С процесния РА № Р-22221023005270-091-001 от 14.03.2024 г., издаден от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията не е непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69. ал. 1, т. 1, чл. 70, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по всички фактури отразени в дневниците за продажби за ревизираните периода, както следва по фактури, издадени от „КИА-ЛОС ТРЕЙД“ ООД с ЕИК[ЕИК] ; „ВАРДАРОВ“ ООД с ЕИК[ЕИК] ; „МТСОФТ“ ООД с ЕИК[ЕИК] ; „МИМИ-ДМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] ; „КУИК КАРГО БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] ; „ТОНЕРТРЕЙД" ООД с ЕИК[ЕИК] ; ДИ ЕЙЧ ЕЛ Л. БЪЛГАРИЯ" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и КООПЕРАЦИЯ П. с ЕИК[ЕИК] в размер на общо в размер на 43 669,74 лв. ДДС.

В хода на ревизията е установено ,че основният предмет на дейност на жалбоподателя е търговия на едро със стоки - козметични продукти парфюми, тоалетни води, спирали за мигли и др. и детски играчки, както и предоставяне на услуги - дизайн, предпечат, форматиране, техническа проверка и ремонти на уреди /основно на марката CISCO и компонент и за компютърни мрежи. За ревизирания период няма отразени извършени продажби в дневниците за продажби. До м. 01.2024 г. дружеството е имало две назначени лица по трудови правоотношения, като едното е управителя на длъжност - техник компютърни, системи, а другото на. длъжност - дизайнер печатни издания.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество, са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е

неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ад. 1 от ДОПК на „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД е връчено искане за представяне на документ и писмени обяснения от задължено лице ИПДПОЗЛ изх. №Р-22221023005270-040-001 от 19.09.2023г., с което са изискани всички първични и вторични счетоводни документи, търговски и банкови документи, както и писмени обяснения, касаещи ревизираните периоди. Представени са писмени обяснения, документи и справки, касаещи доставките от посочените доставчици чрез функционалностите на ИС Контрол. На основание чл. 12. ал, 1, т. 6 от ДОПК, органите по приходите са извършили проверка на счетоводната и търговска документация, за което е съставен Протокол №1957665 от 25.01.2024 г., а с протокол № Р-22221023005270 – ППД001 /26.01.2024 са приобщени доказателства събрани в предходно ревизионно производство .

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са установили, че за жалбоподателя не възниква правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от:

- „КИА-ЛОС ТРЕЙД“ ООД с [ЕИК] в размер та 20 964,43 лв, по 9 фактури, издадени през м. 08.2022 г, м. 10.2022 г. и м. 11.2022 г с предмет доставка „печатни издания по опис“ /вестници и списания/, отразени от жалбоподателя в дневниците за покупки през м. 07.2023 г.;

- „ВАРДАРОВ“ ООД с ЕИК[ЕИК] в размер на 17 684,26 лв по 9 фактури, издадени през м. 07. 2022 г. и м. 08.2022 г, с предмет на доставка „предплатени ваучери за мобилни оператори“, отразени от жалбоподателя в дневника за покупки за м. 07.2023 г.;

- „МТСОФТ“ ООД в размер на 4 711,00 лв. по 6 фактури, издадени през периода от м. 04.2022 г. до м. 07.2022 г., м. 09,2022 г. ш м. 10.2022 г.. с предмет на доставките „тестване и конфигуриране на уреди и компоненти за компютърни мрежи, отразени от жалбоподателя в дневниците за покупки от м. 05.2023 г. до м. 07.2023 г.

За останалите фактури, отразени в дневниците за продажби е прието, че доколкото през ревизирания период няма извършвани облагаеми доставки и дружеството е преустановило дейност, считано от и. 02.2023 г.. то не възниква правото на приспадане на данъчен кредит съгласно изискванията на чл. 69 ал. 1 и чл. 68, ал. 1 от ЗДДС.

На горепосочените доставчици са извършени насрещни проверки. Спорните фактури са намерили отражение в отчетните им регистри „дневници за продажби“. Всички са с активна регистрация по ЗДДС, Относно „К.- Л. Т.“ ООД

Установено е, че основната дейност на това дружество е „търговия на дребно с вестници и канцеларски стоки“.

Резултатите от извършената насрещна проверка на „КИА-ЛОС ТРЕЙД“ ООД са обективирани в ПИНП № П - 22221423189474-141 -001 от 12.12.2023 г. В отговор на електронно връченото искане от този доставчик е представен рамков договор от 22.02.2016 г. за доставка на печатни-издания /вестници и списания/, съгласно който продавачът доставя заявените печатни издания на посочен от купувача адрес и счетоводни. регистри. В писмено обяснение декларира, че произходът на стоките е от „ПРЕСА 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /представени са копия от фактурите със справка стокос поток/, като стоките са доставяни с негов транспорт до офиса на ревизираното лице..Представени са също така и счетоводни регистри на счетоводна сметка 411 „Клиенти“.

Относно „ВАРДАРОВ“ ООД

Представените от този доставчикът доказателства - рамков договор за доставка на предплатени ваучери за мобилни оператори от 01.07.2021 г.. фактури, приемо-предавателни протоколи, разплащателни документи, счетоводни регистри и писмени обяснения, съгласно които стоките са закупени от „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „Йетел България“ЕАД и „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, като предаването им на клиента е ставало в негов офис. Прилага доказателства за материална

обезпеченост - фактури за платен наем на офис и банкови извлечения за платен наем. Касае се за ваучери само на хартиен носител с изписани върху тях номинал, сериен номер, срок на валидност и зареждащ код, който се появява след изтриване на скреч покритието от крайния потребител. Във връзка с процесиите доставки от „ВАРДАРОВ“ ООД и „КИА-ЛОС ТРЕЙД“ ООД от ревизираното лице са представени всички, фактури, описи, заявки, приемо-предавателни протоколи към тях, разплащателни документи, в т.ч. банкови извлечения и споразумения за прихващане, счетоводни регистри, справка за съответствие на броя доставени и раздадени печатай материали и писмени обяснения, съгласно които придобитите стоки са завеждани като материали с незначителна стойност с рекламна цел, по смисъла на §1, т. 9 от ЗДДС - с пазарна цена под 30,00 лв., като извършените с тях безвъзмездни доставки не са част от серия с получател едно и също лице. Касае се за печатни издания като: вестниците „24 часа“, „Труд“, списанията „Осем“, „Ф.“, „Т. магазин“, „Стори“, „ОК“, „Коса и стил“, „К.“ /някои от тях, придружени с книги/, „Мениджър“, „Н. Д.“, „Биограф“. „ELLE“, „GEO“, „Икономика“, „Идеален дом“, „Грация“, „Д.“, „М. Health“, „Журнал“ и др. Съгласно писмени обяснения от управителя на дружеството П. Й. Т., получените печатни издания, ваучери за предплатени мобилни услуги, както и част от закупените от дружеството парфюми и играчки /с фактури, различни от спорните такива- са използвани за рекламна кампания та „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД и неговия австрийски клиент EONETIX Information Technology Handels GmbH, ATU61783822, след като върху тях се поставяли рекламни стикери /с наименование на съответното дружество и данни за контакт/ и същите били раздавани на случайни лица на територията на гр. -С.. Целта на рекламната кампания била освен намирането на нови клиенти, но и задържането на настоящите такива. Твърди се, че дизайнът на рекламните стикери е изработен лично от него, като за доказателство, че притежава подобни умения, е представена диплома и квалификация в сферата на графичния дизайн. Изработката на стикерите е възложена на „РИНОПРИНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а брандирането или поставянето на рекламните стикери върху стоките е извършено в неговия офис.

Брандирането и раздаването им на лица на случаен принцип на територията на [населено място] било извършено от лица, наети на граждански договори - Р. Ц. З. и К. М. Ц., за които са подавани декларации по чл. 55 и справки по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/. По отношение на посочените физически лица също са извършени насрещни проверки, в хода на които последните са потвърдили, че са осъществили възложената им работа за разпространение – раздаване на рекламни продукти.

От „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД са представени констативни протоколи за извършените от тях дейности, от които са, видни броят на раздадените материали за съответния месец. В предходната ревизия с оглед доказване изработването на рекламните стикери, поставени върху списанията и ваучерите са представени фактура и платежен документ към нея за закупен компютърен актив под стойностен праг. с който били изработени рекламните стикери. Представен е също така рамков договор за сътрудничество от 10.01.2013 г. с австрийския клиент EONETIX Information Technology Handels GmbH, според който доверителят има намерение и желание да разшири дейността си и да се позиционира и на българския пазар, като рекламирането и промотирането на дейността му ще се извършва по усмотрение на „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД, в качеството му на довереник, както и образци на раздаваните рекламни материали. Представени са снимки на стикерите, които са били поставяне върху рекламните материали. В тях се съдържа информация за интернет сайт betarment.com.; снимки на играчки и парфюми, брандирани с рекламен стикер с надпис „изберете на нашия сайт и закупете в търговската мрежа“, наименование на ревизираното дружество, адрес и телефон, както и снимки на парфюми и ваучери за мобилни услуги със стикери с данни за EONETIX Information Technology Handels GmbH - адрес на сайт eonetix.com и

текст „рутери и суичове на най-ниски цени от Eonetix

Установили са, че посочените физически лица, на които е било възложено разпространението на рекламните материали били назначени на 8 часов трудов договор при други работодатели, като дори са полагали извънреден труд, което предполагало раздаването да е извършено преди 09,00 ч. или след 17.30 ч. Това поставяло под въпрос ефективността на рекламната кампания; налице са данни за напускане на страната от въпросните лица в определени дни през съответната година; дейността на дружеството не предполага провеждане на рекламна кампания на случайни минувачи; разходвани са средства в огромни размери за реклама на сайт, за който се установява, че съдържанието му е било променяно само три пъти в рамките на разглежданите няколко години. Посочено е и, че рекламните стикери препращат към покупка на продуктите в търговската мрежа, но не е посочено в кои магазини могат да бъдат закупени, още повече, че жалбоподателят няма такива. Обърнато е внимание, че не са фактурирани рекламни услуги към дружества, чийто продукти - основно парфюми, са обявени на сайта.

Ревизиращият екип е формирал извод за липса на годни доказателства за реално изпълнение на доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, поради което е приел, че са фактурирани стоки, които не са доставяни въобще. Дори и да се приеме, че са налице доставки според ревизиращите органи, то същите са предназначени за безвъзмездни доставки и за дейности, различни от търговската дейност на жалбоподателя, поради което на основание чл.70 ал.1 т.2 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Относно „МТСОФТ“ ООД

В хода на извършената насрещна проверка на този доставчик са представени писмени обяснения, инвентарна книга и счетоводни регистри, както и договори от 26.06.2017 г., 01.07.2017, 02.01.2018, фактури, приемо-предавателни протоколи, споразумение за извършено прихващане на вземания и задължения. Предмет на договорите е на адаптивен уеб дизайн за оптимизация за търсачки, промяна в лейаута на страниците, промяна във форматирането на сайта и потребителския интерфейс, отдаване под наем на техника за тестване и конфигуриране и тестване на уреди и компоненти за компютърни мрежи. Доставчикът е декларирал, че при изпълнение на услугите са участвали 2 лица, наети на трудов договор - В. Д. Д., назначен с трудов договор №10/30.12.20213 г. на длъжност: „административен секретар“, преназначен на длъжност „програмист, уеб сайтове“, съгласно допълнително споразумение №10-1/29.12.2014 г. Приложена е длъжностна характеристика за длъжността „програмист, уеб сайтове“, като в т. 10 от нея е посочено, че задължение на лицето е да „диагностицира и тества софтуерни конфигурации и софтуерни модули за хардуерни устройства“. Лицето е освободено от длъжност на основание чл. 325. ал. 1. т. 1 т Кодекса на труда /КТ/ считано от 12.12.2018 г. и Я. Н. Т., назначен по трудов договор с №12/31.12.2018 г. на длъжност; „програмист, уеб сайтове“. Лицето е назначено на непълно работно време 6 часа. Съгласно представеният договор „служителят ще изпълнява трудовите си задължения от домашния си адрес в [населено място]. С допълнително споразумение №12-1 от 01.02.2019 г. условието, че лицето ще изпълнява трудова дейност от домашния си адрес. С допълнително споразумение № 12- 2/01.01.2021 г. лицето е преназначено от лице на непълно работно време /6 часа/ на пълно работно време 8 часа. Извършена е проверка в ИС на НАП е установено, че за двете лица .са подавани декларации обр. 1 в -законоустановените срокове.

Органите по приходите са посочили, че не се доказва, че посочените лица, извършващи услугата по технически проверки, анализи, тестване и конфигуриране на уреди и компоненти за компютърни мрежи на фирми от ЕС, притежават необходимата квалификация за извършване на конкретната услуга, нещо повече едното лице е било освободено много преди издаването на фактурите от процесния

доставчик. Въпреки наличието на протоколи за извършените услуги ревизиращите са подчертали, че в тях липсват конкретни данни за това какви компоненти са тествани, какъв ремонт е извършен вложени ли са части, не са посочени индивидуализиращите белези на компютърните части. Липсват данни също така как и на кого са предадени за тестване частите, как са транспортирани къде е извършена услугата, какъв е бил ремонта и в какво се е изразявал същия .

При тези обстоятелства ревизиращите са формирали извод, че не се доказват реално извъртени доставки по фактурите, издадени от „МТСОФТ“ ООД, поради което приложение намират разпоредбите на чл. 69, ал.1 т.1 , чл. 68 ал. 1, т.1 във връзка е т 9 от ЗДДС.

По отношение на останалите фактури, отразени в дневниците за продажби за ревизираните периода, издадени от; „МИМИ-ДМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] ; „КУИК КАРГО БЪЛГАРИЯ" ООД с ЕИК[ЕИК] ; „ТОНЕРТРЕЙД" ООД с ЕИК[ЕИК] ; ДИ ЕЙЧ ЕЛ Л. БЪЛГАРИЯ" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и КООПЕРАЦИЯ П. с ЕИК[ЕИК], по които жалбоподателя е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 310,05 лв.. за м. 06.2023 г. органите по приходите са приели, че доколкото „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД не е осъществявало никакви облагаеми доставки, то е налице хипотезата на чл. 69, ал, 1, т. 1 от ЗДДС

Според регламентираните в чл. 69 от ЗДДС общи условия за приспадане на данъчен кредит, регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне начисления му данък за подучени стоки и/или услуги, когато използва тези стоки и услуга за извършване на облагаеми, доставки. Видно от ал. 1, т. 1 от същата разпоредба, когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми, доставки, последното има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът, също регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Следователно, необходимото условие е стоките или услугите да се използват за целите на извършването от лицето облагаеми доставки. За да възникне право на приспадане на данъчен кредит, трябва да е налице пряка връзка между подучените от лицето доставки и използването им за извършаваните от него доставки, за които начислява данък.

За да откаже право на данъчен кредит по процесните доставки , органа по приходите е приел ,че в настоящия случай е налице хипотезата на чл.70, ал.1, т. 2 от ЗДДС ,съгласно която правото на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл.69, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. На свой ред, посоченото ограничение не се прилага, т.е. правото на данъчен кредит не отпада в случаите на безвъзмездното предоставяне на стоки или услуга с незначителна стойност с рекламна цел и предоставяне на мостри..

По смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗДДС „стоки с незначителна стойност“ и „услуги с незначителна стойност“ са стоките или услугите, чиято пазарна цена е под 30,00 лв,

и доставката им не е част от серия доставки, по които получател е едно и също лице.

От своя страна ЗКПО дефинира самостоятелно понятието „разходи за реклама“ - § 1, т. 33 от ДР на ЗКПО „разходи за реклама“ са разходите за популяризиране на стоки, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за и свършваната от лице го дейност.

Предвид това е правилен извода на ответника в процеса, че правата произтичащи от ЗДДС, а именно правото на приспадане на данъчен кредит, са в пряка зависимост от естеството на получените доставки и свързаността на същите с осъществяваната от търговеца икономическа дейност, тяхната реалност, надлежното документиране с първични счетоводни документи, счетоводното отразяване на стопанските операции и т.н.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

В случая жалбоподателя не доказва по никакъв начин, наличието на твърдения от него предпоставки за претендираното данъчно предимство, изразяващо се във възстановяване на ДДС. Голословно се явява твърдението на жалбоподателя за наличието на безвъзмездното предоставяне на стоки с незначителна стойност с рекламна цел е неоснователно, след като не се установява осъществяването на въпросния юридически факт (безвъзмездното предоставяне на стоки с незначителна стойност с рекламна цел), не е възможно да се приеме, че спорното право на данъчен кредит се е породило и е налично в патримониума на жалбоподателя.

Легална дефиниция на понятието "Стоки с незначителна стойност" и "услуги с незначителна стойност" е дадена в § 1, т. 9 от ДР на ЗДДС, според която това са стоките или услугите, чиято пазарна цена е под 30 лв. и доставката им не е част от серия доставки, по които получател е едно и също лице. Т.е. за да е налице право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, следва да е налице следният фактически състав:

1. стоките да са предназначени за безвъзмездни доставки; 2. самите стоки предмет на безвъзмездното предоставяне да са с пазарна цена под 30 лв. с рекламна цел;

Единствено при кумулативното проявление на тези елементи от коментирания фактически състав е възможно да се направи позитивен извод за наличието на хипотезата на чл. 70, ал. 3, т. 5 от ЗДДС и съответно да се приложат правните последици, които законът свързва с неговото осъществяване.

По делото са налични приемо –предавателни протоколи за получаване на материалите и рекламните стикери от лицата, които следва да поставят стикерите върху предоставените и закупени материали – печатни произведения и предплатени ваучери

Също така е безспорно, че дружеството –жалбоподател е ангажирало две лица, които да лепят рекламните стикери по сключени с тях граждански договори. Във връзка с договорите са подадени декларации по чл.50 от ЗДДФЛ и са заплатени дължимите данъци и осигуровки.

Действително материалите, за които се твърди, че са рекламни имат единична цена на бройка под изискуемия от закона праг 30 лева.

В конкретния случай не се оспорва и намерението на ревизираното лице да раздава процесните стоки с рекламна цел. Този факт се установява въз основа на представената инструкция относно рекламни материали, с която са определени местата, на които да бъдат раздавани рекламните материали и часовия диапазон, в който да бъде осъществено раздаването, но не се установява по категоричен начин това да е станало по начин, който да позволява да се приеме, че са раздавани стоки на незначителна стойност.

Противно на твърденията на жалбоподателя, не може да се приеме, че съдържанието на рекламните материали, пряко са свързани с дейността на ревизираното лице, тъй като същите по скоро популяризират самият продукт, който е закупен за реклама /вестници, списания, марка парфюми /, макар и да съдържат рекламни стикери на жалбоподателя, които са поставяни допълнително върху различните видове продукти и не са част от тяхното съдържание. Съдът изцяло намира за законосъобразен извода на решаващия орган, че процесните стоки не могат да са рекламни материали на „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД и разходите за тях не са разходи за реклама, тъй като поставянето на рекламното лого на фирмата върху друг предмет, не може да го определи като рекламен подарък.

В конкретния случай рекламните не са свързани с дейността на ревизираното лице, а са в полза на производителя на всеки един от закупените продукти. Рекламните послания популяризират съответно самите печатни издания или предплатените карти на мобилните оператори, като не са свързани с популяризиране на предлагани от жалбоподателя стоки и услуги, нито пък такива, касаещи дейността на неговия клиент. Доколкото рекламни стикери са били поставяни и върху парфюми, дезодоранти и други козметични средства продавани от жалбоподателя, то тези стоки носят марката и биха били реклама на самата фирма или бранда, произвеждаща тези стоки, но същите не могат да се считат за рекламни материали на всяка друга фирма - търговец, чрез залепване на стикери, какъвто се явява ревизираното лице.

Този извод, се подкрепя и от обстоятелството, че жалбоподателят извършва продажби на едро, а твърдяната рекламна кампания е адресирана до крайни

потребители – случайни минувачи.

От сайта на дружеството е видно, че предлаганите стоки са основно парфюми на различни производители и марки, като изрично в сайта е посочено, че „купувачите могат да изберат желанието от тях артикул и да го закупят от търговската мрежа и специализираните магазини“. Тоест същите не могат да бъдат закупени он-лайн чрез сайта на жалбоподателя. В случая „БЕТЪРМЕНТ“ ЕООД няма и специализиран магазин. Освен това на рекламните стикери е отбелязан адрес - [населено място], [улица], на който адрес е налице единствено офис. Не може да се приеме, че печатните издания, ваучерите и парфюмите носят търговското наименование или търговската марка на жалбоподателя.

Следователно разходите за реклама, направени от дружеството, представляват разходи за популяризиране на продавани от лицето стоки, но изгодата от разходите за реклама не възниква пряко в полза на ревизирувания субект. От друга страна дейността не е свързана с представяне и популяризиране на продуктите на „Бетърмент“ ЕООД, като същевременно „Бетърмент“ ЕООД не продава и не разпространява парфюмните продукти и другите артикули, съдържащи се в сайта му.

Основните цели на търговската реклама са ефективност, информационно съдържание, привличане на внимание, степен на въздействие на потребителя. В случая не може да се каже, че въпросните стикери, образци от което са налични по преписката, прикрепени към вестиш, списания и ваучери, отговарят на така поставените цели. На следващо място, видно от наличните доказателства, получените доставки са регулярни, а количествата и общата стойност на същите по-никакъв начин не могат да бъдат определени като незначителни. Касае се за стоки /печатни издания и предплатени ваучери за мобилни оператори/ на стойност 193 243,40 лв., по които ползваният данъчен кредит през процесите периоди възлиза на 38 648,69 лв. Дори и да се приеме, че в случая е от значение стойността на всяко едно издание или ваучер, а общата стойност, в какъвто смисъл е позицията на оспорвания, то не може да се приеме, че е изпълнено и второто изискване на закона, а именно - доставката да не е част от серия доставки, по които получателът е едно и също лице. Предвид количеството раздадени материали и тяхната обща стойност, както и неустановеният брой физически лица, на които те са предоставени, без доказателство, че се е раздавало на едно лице по един рекламен материал, то не се доказва и наличието на втората предпоставка - доставката да не е част от серия доставки, по които получател е едно и също лице /в този смисъл са Решение №11918 от 11.11.2015 г. по адм. д. № 5542/2015 и Решение №15302 от 20.11.2013 г. по адм. д. № 4824/2013 на ВАС/.

самостоятелно основание за формиране на някакъв извод.

При тази фактическа и правна обстановка настоящата инстанция намира, че оспорваният не е доказал, наличието на предпоставките по чл. 70. ал. 3. т. 5 от

ЗДДС връзка §1, т. 9 от ДР на ЗДДС, за да бъде преодоляно ограничението на претендираното от него право. Също така не са оборени и констатациите на органите на приходите, че извършените от него безвъзмездни доставки на стоки са свързани с икономическата му дейност. Това налага извода, че оспореният в настоящото производство РА в частта на отказаното право на приспадане - на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БАВДАРОВ“ ООД и „К.-Л. Т.“ ООД е издаден в съответствие с приложимото национално и европейско законодателство, а подадената срещу него жалба в тази част за неоснователна.

По отношение на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „МТСОФТ“ ООД с предмет по тестване и конфигуриране на уреди и компоненти за компютърни мрежи, съдът намира също за правилен и законосъобразен извода на ревизиращите, че услугите - предмет на издадени фактури от „МТСОФТ“ ООД не са реално извършени от този доставчик.

Няма представени приемо-предавателни протоколи с подробен опис с данни за фабрични номера на дънните платки, процесори, хард дискове, видеокарти, RAM памет, както и стойностите на всеки отделен компонент, кога и къде са предадени на доставчика от кого са приети. Счетоводната отчетност на жалбоподателя също не дава възможност за проследяване вида и стойността на всеки от тестваните части и компоненти. При съставяването на констативния протокол за приемане на извършената работа също липсват тези данни /посочена е само бройката на тестваните компоненти/. Не са представени и доказателства с какви технически ресурси разполага доставчика, в частност лицето, което е извършило тестването на компонентите. Няма и подробна информация какъв е бил резултата от самото тестване, като например кои от частите са годни за употреба и кои не, в какво се изразява регистрирания проблем при тестваните части. Няма данни и какъв е бил резултата от тестването на компонентите, не са изказани препоръки или мнения за отстраняване повредите и дали конфигурациите които са тествани са били в работен режим или не. Представените протоколи не носят никакъв знак за потвърждение или заверка от страна на доставчика на вида на тестваните компоненти и резултата от това. По преписката липсват данни от доставчика да са съставяне тестови карти, какво е тяхното съдържание и направените отбелязвания при попълването им. Нещо повече, съгласно данните от протоколите става ясно, че се касае за тестване на значителен брой компоненти, което поставя под въпрос физическата възможност на лицето, което е било в трудови правоотношения с доставчика, да извърши

такъв обем услуги. В какво точно се изразява извършеното тестване не може да се установи и въз основа на представения договор, в който предметът е договорен твърде общо, което препятства преценката какви по вид и обем услуги следва да се предоставят, какъв е резултатът от услугата, по какъв начин е престаран на получателя по доставката, каква промяна е следвало да настъпи и -реално е

настъпила в имущественото състояние на получателя. Твърде общия предмет на договорите за изпълнение, по които са съставени спорните фактури, препятства възможността същите да бъдат квалифицирани като действително правоотношение, в рамките на което реално се разменят престации, тъй като не е ясно, каква е насрещната престация, която дължи доставчика.

В обобщение, съдът приема, че предметът на фактурите издадени от доставчика „МТСОФТ“ ООД не отговарят на изискванията за индивидуализация на вида на услугата, съгласно изискването на чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС

Съдът се придържа към практиката на СЕС и ВАС, споделяйки извода, че при доставките на услуги е относимо да се изследва, дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида и дължимия резултат от възложеното и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане дава възможност за проверка, дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното - предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва съответната услуга. Процесите фактури, както се посочи по-горе, съдържат общ предмет, който по никакъв начин не може конкретно да се обвърже с конкретна услуга по вид и обем. За целите на данъчното облагане следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена услугата. Наличието на фактура не доказва реалното извършване на доставките. Фактурата, следва да е придружена с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит - облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните доставки в процесната хипотеза, води до непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит.

Всички доказателства, преценени в тяхната съвкупност, навеждат на извод, че е налице фактуриране, зад което не стоят реални стопански операции между жалбоподателя и „МТСОФТ“ ООД. Необосновано и неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че по отношение на този доставчик, който е подизпълнител на жалбоподателя във връзка с договора им с австрийското дружество EONETIX, от които получават възлагане на услуга в общ вид / т.е без индивидуализация на отделните дейности, серийни номера на вложените части и т.н / , то няма как „Батърмен“ ЕООД да префактурира нещо по-различно.

От гореизложеното се налага изводът, че задълженото лице не е представило относими доказателства, опровергаващи направените в РА фактически констатации и формираните въз основа на тях правни изводи. Предвид изложените мотиви РА в

частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „МТСОФТ“ ООД е законосъобразен.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 310,05 лв. за м. 06.2023 г. по фактури, издадени от „МИМЙ-ДМ“ ЕООД, „ДУИК К. БЪЛГАРИЯ“ ООД, „ТОНЕРТРЕЙД“ ООД „ДИ ЕЙЧ „ЕЛ Л. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и КООПЕРАЦИЯ П. ,с предмет логистични услуги, канцеларски материали, транспортни услуги, консумативи, копирна машина, транспортни и застрахователни такси, доколкото в този период не са регистрирани доставки в дневниците за покупки ,то правилно е прието ,че такива не са извършени и правото на приспадане на данъчен кредит не се следва съгласно изискванията на чл. 69, ад, 1, т, 1 и чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС.

С оглед на гореизложеното ,оспорения пред настоящата инстанция РА е правилен и законосъобразен , а жалбата срещу него е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1213.39 лв

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, втори състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Бетърмент“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Й. Т. чрез адв.Б. Г. с адрес за кореспонденция [населено място], ул.“11 август“ № 3, ап.4 срещу Ревизионен акт №Р-22221023005270-091- 001/14.03.2024 г., издаден от Й. Н. И. - орган възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията,потвърден изцяло с решение № 837 / 20.06.2024г на Директора на Дирекция „ОДОП“ .

ОСЪЖДА „Бетърмент“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Й. Т. с адрес за кореспонденция [населено място], ул.“11 август“ № 3, ап.4 да заплати на Национална агенция за приходите – Д“ОДОП“ –С. сумата от 1213.39 лв ,представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: